

Warszawa, dnia 15 marca 2011 r.

**GŁÓWNY RZECZNIK
DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH**

BDF2/4911/KBR/LGC/11

SPRAWOZDANIE

**z działalności Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych
i rzeczników dyscypliny finansów publicznych
w 2010 roku**

Wykonując dyspozycję art. 192 ust. 4 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 114 z późn. zm)¹ Główny Rzecznik Dyscypliny Finansów Publicznych, zwany dalej „Główny Rzecznik”, przedkłada Ministrowi Finansów sprawozdanie ze swojej działalności oraz roczne zbiorcze sprawozdanie z działalności rzeczników dyscypliny finansów publicznych w roku 2010.

Sprawozdanie zawiera:

- I. informację o działalności Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych w 2010 roku, jako:**
 - 1. oskarżyciela** w postępowaniu w **drugiej instancji** przed Główną Komisją Orzekającą w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych (art. 58 ust. 1 ustawy);
 - 2. przełożonego** - w zakresie sprawowanej funkcji - rzeczników dyscypliny finansów publicznych właściwych w sprawach

¹ Ilekroć mowa o **ustawie** oznacza to ustawę z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 114, z 2006 r. Nr 79 poz. 551, z 2009 r. Nr 19, poz. 101, nr 157, poz. 1241, Nr 223, poz. 1778 i z 2010r. Nr 182, poz. 1228);

rozpoznawanych przez resortowe i regionalne komisje orzekające w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych i ich zastępców (art. 58 ust. 3 ustawy) **pełniącego nadzór instancyjny** wobec tych rzeczników (wykonanie art. 97 ust. 3 i 4, 101 ust. 2, 104 ust. 2, 108 ust. 2, 138 ust. 1 ustawy);

II. informację o działalności rzeczników dyscypliny finansów publicznych właściwych w sprawach rozpoznawanych przez:

regionalne komisje orzekające w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy regionalnych izbach obrachunkowych;

resortowe komisje orzekające w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy ministrach, Komisję Orzekającą przy Szefie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów oraz Wspólną Komisję Orzekającą powołaną przez Prezydenta RP;

- 1. Opis działalności rzeczników dyscypliny w 2010 roku oraz zbiorcze sprawozdanie z działalności rzeczników w 2010 r.;**
- 2. Opis wyników analizy terminowości prowadzenia spraw przez rzeczników dyscypliny w latach 2007-2009.**

Załączniki:

Tabele prezentujące dane dotyczące działalności rzeczników dyscypliny finansów publicznych w 2010 roku.

I. Działalność Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych

Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Zastępców Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych powołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Głównego Rzecznika.

W okresie sprawozdawczym funkcję Głównego Rzecznika pełnili: do dnia **8 lipca 2010** r. Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów **Dariusz Daniluk**, który został powołany do pełnienia tej funkcji w dniu 28 marca 2008 r., od 8 lipca 2010 r. Podsekretarz Stanu w **Ministerstwie Finansów Wiesław Szczuka**. Funkcję Zastępców Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych pełnili w całym okresie **sprawozdawczym: Anna Rotter** - radca prawny w Departamencie Prawnym **Ministerstwa Finansów**, **Jacek Krawczyk** - Zastępca Prezesa **Rządowego Centrum Legislacji**, **Paweł Laudański** – radca prawny w Urzędzie Zamówień Publicznych oraz etatowy członek Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie i **Robert Wydra** - radca prawny w Departamencie Prawnym **Ministerstwa Finansów**.

Główny Rzecznik Dyscypliny Finansów Publicznych jest stroną postępowania w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych w II instancji, pełniąc funkcję oskarżyciela. W okresie sprawozdawczym Zastępcy Głównego Rzecznika – w ramach udzielonego przez Głównego Rzecznika upoważnienia – brali udział w **101 rozprawach** przed Główną Komisją Orzekającą w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych.

Do Głównej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych rzecznicy dyscypliny złożyli w 2010 r. **39 odwołań**. W 13 przypadkach wycofano odwołania. Rozpoznano zatem 26 odwołań złożonych przez rzeczników. W 16 przypadkach zapadło orzeczenie zgodne z wnioskami Zastępców Głównego Rzecznika.

Szczegółowe dane dotyczące sposobu rozpoznania odwołań zawiera sprawozdanie z działalności Głównej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych.

Zgodnie z art. 58 ust. 3 ustawy Główny Rzecznik jest przełożonym, w zakresie sprawowanej funkcji, rzeczników dyscypliny finansów publicznych i ich zastępców. Wykonuje nadzór instancyjny i sprawuje kontrolę nad działaniami rzeczników poprzez m.in.:

- powoływanie i odwoływanie rzeczników dyscypliny finansów publicznych;

- analizę wniosków o przedłużanie terminów zakończenia czynności sprawdzających lub postępowania wyjaśniającego, jeżeli nie jest możliwe ich zakończenie w terminie określonym w przepisach ustawy;
- analizowanie wydanych przez rzeczników postanowień o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego;
- rozpatrywanie zażaleń na postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego lub postanowienia o umorzeniu postępowania wyjaśniającego;
- udzielanie rzecznikom pomocy w prowadzeniu spraw oraz wskazówek i wytycznych w celu realizacji wykonywanych przez nich zadań;
- rozpatrywanie skarg na działalność rzeczników, w związku z art. 17 pkt 3 kpa.

Wnioski rzeczników dyscypliny o przedłużenie terminu na zakończenie czynności sprawdzających albo postępowania wyjaśniającego

Zgodnie z uprawnieniami Głównego Rzecznika wynikającymi z art. 97 ust. 3 oraz art. 104 ust. 2 ustawy, na wniosek rzecznika dyscypliny lub jego zastępcy Główny Rzecznik przedłuża - na czas oznaczony lub nieoznaczony – termin zakończenia czynności sprawdzających oraz – na czas oznaczony – termin wydania postanowienia o umorzeniu postępowania wyjaśniającego lub wystąpienia z wnioskiem o ukaranie. Rzecznik lub jego zastępca występuje z wnioskiem o przedłużenie terminu zakończenia czynności sprawdzających, gdy przed upływem 60 dni od dnia otrzymania zawiadomienia niemożliwe jest ustalenie, czy istnieją podstawy do wszczęcia postępowania wyjaśniającego. Rzecznik występuje z wnioskiem o przedłużenie terminu zakończenia postępowania wyjaśniającego jeżeli przed upływem 30 dni od daty jego wszczęcia niemożliwe jest zebranie kompletnego materiału dowodowego, dającego podstawy do wniesienia wniosku o ukaranie lub umorzenia postępowania. Wniosek o przedłużenie terminu powinien być uzasadniony, a jego uzasadnienie podlega ocenie Głównego Rzecznika. Główny Rzecznik w szczególności poddaje ocenie datę wpływu zawiadomienia i stopień skomplikowania danej sprawy oraz ewentualne zagrożenia przedawnieniem orzekania.

W 2010 r. Główny Rzecznik wydał **627** zarządzeń o przedłużeniu terminu (więcej o 87 niż w roku 2009), co stanowi zwiększenie liczby wydanych zarządzeń o 16,1%. Z ogólnej liczby 627 wydanych przez Głównego Rzecznika zarządzeń - 292 zarządzenia dotyczyły przedłużeniu terminu zakończenia czynności sprawdzających, a 335 zarządzeń dotyczyło przedłużenia terminu prowadzonych przez rzeczników postępowań wyjaśniających. Spośród 627 zarządzeń, 469 zarządzeń Główny Rzecznik wydał na wnioski rzeczników właściwych w sprawach rozpatrywanych przez Regionalne Komisje Orzekające, a 158 zarządzeń wydał na wnioski rzeczników właściwych w sprawach

rozpatrywanych przez Resortowe Komisje Orzekające. Wzrost liczby wniosków rzeczników dyscypliny o przedłużenie terminów zakończenia czynności sprawdzających i postępowań wyjaśniających częściowo spowodowany był znaczącym wzrostem otrzymanych przez rzeczników zawiadomień o ujawnionych naruszeniach dyscypliny finansów publicznych (co dotyczyło rzeczników przy regionalnych izbach obrachunkowych). W okresie sprawozdawczym, rzecznicy ogółem otrzymali 3289 nowych zawiadomień. Z liczby tej 2815 zawiadomień otrzymali rzecznicy właściwi w sprawach rozpatrywanych przez regionalne komisje orzekające (wzrost o 35,8% w stosunku do 2009 r., w którym otrzymali 2073 zawiadomień). Rzecznicy właściwi do rozpatrywania spraw przy Resortowych Komisjach Orzekających otrzymali w okresie sprawozdawczym 474 nowe zawiadomienia, co stanowi spadek o 11,6% w stosunku do 2009 r., w którym otrzymali 536 nowych zawiadomień.

Postanowienia rzeczników dyscypliny przekazywane do Głównego Rzecznika

Rzecznicy dyscypliny finansów publicznych po zakończeniu czynności sprawdzających na podstawie art. 97 ust. 1 ustawy wszczynają postępowanie wyjaśniające lub odmawiają wszczęcia postępowania wyjaśniającego. Podstawą odmowy wszczęcia postępowania wyjaśniającego są wyłącznie przesłanki określone w art. 78 ust. 1 ustawy, w szczególności takie jak : brak w zarzucanym czynie znamion naruszenia dyscypliny finansów publicznych, przedawnienie karalności, podjęcie działania lub zaniechanie działania, naruszającego dyscyplinę finansów publicznych wyłącznie w celu ograniczenia skutków zdarzenia losowego albo popełnienie naruszenia dyscypliny finansów publicznych o znikomym stopniu szkodliwości dla finansów publicznych. Ustalenie zaistnienia przesłanki znikomej szkodliwości naruszenia dla finansów publicznych umożliwia rzecznikowi dyscypliny niedochodzenie odpowiedzialności, pomimo że doszło do zachowania naruszającego dyscyplinę finansów publicznych. Oceniając szkodliwość popełnionych naruszeń dyscypliny finansów publicznych rzecznicy kierują się przesłankami wymienionymi w art. 28 ustawy, a więc przede wszystkim uwzględniają wagę naruszonych obowiązków oraz skutki naruszenia w szeroko rozumianym obszarze finansów publicznych obejmującym gromadzenie i rozdysponowanie środków publicznych.

Na podstawie art. 187 ust. 2 ustawy rzecznicy dyscypliny mają obowiązek przekazać Głównemu Rzecznikowi postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego wydane ze względu na przedawnienie karalności, a także te postanowienia, które zostały wydane ze względu na znikomy stopień szkodliwości naruszenia dyscypliny finansów publicznych dla finansów publicznych.

W 2010 r. rzecznicy dyscypliny przekazali Głównemu Rzecznikowi łącznie **741** postanowień o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego tj. o 263 postanowienia więcej niż w roku 2009 (co stanowi wzrost o 52 %). Postanowienia te mogą dotyczyć kilku zarzutów naruszenia dyscypliny finansów publicznych. Z 741 postanowień, przesłanych Głównemu Rzecznikowi, **531** postanowień wydano ze względu na znikomą szkodliwość naruszenia, **107** postanowień wydano ze względu na przedawnienie orzekania, natomiast w pozostałych **103** przekazanych Głównemu Rzecznikowi postanowieniach rzecznicy uwzględnili więcej niż jedną przesłankę odmowy wszczęcia postępowania wyjaśniającego, w tym przesłankę braku naruszenia dyscypliny finansów publicznych.

W przypadku braku zażalenia ze strony zawiadamiającego Główny Rzecznik nie ma na mocy ustawy żadnych instrumentów pozwalających na podważenie lub zmianę postanowienia rzecznika. W przypadku stwierdzenia w postanowieniu wydanym przez rzecznika błędu o charakterze formalnym lub merytorycznym, Główny Rzecznik zwracał na to uwagę w trybie roboczym. Główny Rzecznik wskazywał też na konieczność wnikliwego uzasadnienia przez rzeczników przyjętej przesłanki znikomej szkodliwości naruszenia dyscypliny finansów publicznych.

Zażalenia na postanowienia wydawane przez rzeczników dyscypliny

Na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego wydane przez rzecznika właściwego w sprawach rozpatrywanych przez resortową lub regionalną komisję orzekającą, składającemu zawiadomienie o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych służy zażalenie, natomiast na postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego – zażalenie służy osobie, wobec której wszczęto postępowanie wyjaśniające. Zażalenia są rozpoznawane przez Głównego Rzecznika.

Na postanowienia wydane przez rzeczników dyscypliny wpłynęły do Głównego Rzecznika zażalenia od 44 podmiotów. Dotyczyły one wydanych przez rzeczników dyscypliny postanowień o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego, postanowień o umorzeniu postępowania wyjaśniającego oraz postanowień o sprostowaniu oczywistych omyłek pisarskich.

Główny Rzecznik wydał 33 postanowienia na podstawie art. 101 ustawy, tj. w wyniku rozpatrzenia wniesionych do niego zażaleń na postanowienia rzeczników dyscypliny o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego. Wydając te postanowienia, Główny Rzecznik: w 10 przypadkach utrzymał w całości w mocy rozstrzygnięcia rzeczników dyscypliny o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego, w 9 przypadkach uchylił zaskarżone postanowienia rzeczników dyscypliny i polecił wszczęcie postępowania wyjaśniającego, natomiast w 14 przypadkach uchylił postanowienia rzeczników

dyscypliny i polecił uzupełnienie czynności sprawdzających (utrzymując jednocześnie w 8 przypadkach - co do części zarzutów - zaskarżone postanowienia w mocy).

W wyniku rozpatrzenia zażaleń, wniesionych przez 6 podmiotów na podstawie art. 108 ustawy, tj. na postanowienia rzeczników dyscypliny o umorzeniu postępowania wyjaśniającego, Główny Rzecznik w 1 przypadku utrzymał w całości w mocy postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego, w 3 przypadkach zmienił zaskarżone postanowienie (podtrzymując jednocześnie, jako zasadne w tych sprawach, rozstrzygnięcia o umorzeniu postępowania wyjaśniającego), natomiast w 2 przypadkach nie rozpatrzył zażaleń merytorycznie, bowiem zostały one wniesione przez podmiot nie mający legitymacji do zaskarżenia postanowienia o umorzeniu postępowania wyjaśniającego. Zażalenia te zostały wniesione przez składającego zawiadomienie o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych, nie zaś przez osobę, wobec której wszczęto postępowanie wyjaśniające.

Do Głównego Rzecznika zostały także wniesione 4 zażalenia na postanowienia rzeczników dyscypliny o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej lub rachunkowej w wydany przez rzecznika dyscypliny postanowieniu lub wniosku o ukaranie złożonym przez rzecznika dyscypliny do komisji orzekającej. Wniesione zostało także jedno zażalenie na zarządzenie rzecznika dyscypliny o odmowie przyjęcia wniosku dowodowego. W wyniku rozpatrzenia tych zażaleń Główny Rzecznik wydał 4 postanowienia w sprawie oczywistych omyłek pisarskich (w 2 przypadkach uchylił postanowienie wydane przez rzecznika dyscypliny, zgadzając się z zarzutami wniesionymi w zażaleniach, iż sprostowania dokonane przez rzeczników dyscypliny nie miały charakteru sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej lecz dotyczyły kwestii istotnej dla merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy). Zażalenie na odmowę przyjęcia wniosku dowodowego przez rzecznika dyscypliny Główny Rzecznik pozostawił bez rozpoznania, bowiem na zarządzenie rzecznika dyscypliny o oddaleniu wniosku dowodowego nie przysługuje środek zaskarżenia, a oddalenie wniosku dowodowego nie stanowi przeszkody dla jego uwzględnienia w dalszym toku prowadzonego postępowania.

Na postanowienie Głównego Rzecznika, wydane w wyniku rozpatrzenia zażalenia na postanowienie rzecznika dyscypliny o umorzeniu postępowania wyjaśniającego, służy zażalenie do Głównej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych. W okresie sprawozdawczym nie zostało złożone żadne takie zażalenie (podobnie jak w roku 2009).

Skargi na rzeczników dyscypliny

W 2010 r. wpłynęły do Głównego Rzecznika cztery skargi i jedna interwencja Senatora RP, dotyczące wykonywania funkcji przez rzeczników dyscypliny.

Dwie z wymienionych skarg dotyczyły byłego rzecznika dyscypliny, który nie pełni tej funkcji od lipca 2005 r., a więc były bezprzedmiotowe. Dwie pozostałe skargi dotyczyły spraw rozpatrywanych w 2009 r. i 2010 r. przez rzeczników dyscypliny. W wyniku rozpatrzenia tych skarg Główny Rzecznik uznał, że działania podjęte przez rzeczników dyscypliny były zgodne z przepisami, a o ich poprawności w sprawach wskazanych w skargach Główny Rzecznik poinformował w odpowiedzi na skargi.

Interwencja Senatora RP dotyczyła jednego z zastępców rzecznika dyscypliny odnośnie do naruszenia zasady bezstronności i obiektywizmu przy wykonywaniu funkcji rzecznika dyscypliny, w związku z domniemanym świadczeniem usług prawnych na rzecz jednostek sektora finansów publicznych. Wcześniejsza analiza tej sprawy oraz zebrane przez Głównego Rzecznika informacje nie potwierdziły faktu świadczenia przez zastępcę rzecznika dyscypliny pomocy prawnej jednostkom lub osobom gospodarującym środkami publicznymi, o czym Główny Rzecznik poinformował w odpowiedzi na interwencję. Po ponownym skierowaniu do Głównego Rzecznika prośby o podjęcie dodatkowych działań w przedmiotowej sprawie, Główny Rzecznik zwrócił się o udostępnienie materiałów, które potwierdzałyby fakt świadczenia pomocy prawnej dla jednostek dysponujących środkami publicznymi przez zastępcę rzecznika dyscypliny. Rozpatrywanie tej sprawy nie zostało jeszcze zakończone.

Główny Rzecznik rozpoznał także odwołanie od decyzji rzecznika dyscypliny o odmowie udzielenia informacji publicznej odnośnie do prowadzonej przez niego sprawy o naruszenie dyscypliny finansów publicznych. W wyniku rozpoznania odwołania Główny Rzecznik uchylił decyzję rzecznika dyscypliny i postanowił przekazać sprawę do ponownego rozpoznania, wskazując jednocześnie, że ograniczenie w zakresie udostępniania akt prowadzonej sprawy, określone w art. 173 ustawy, nie może ograniczać dostępu do innych informacji, w szczególności dotyczących zawiadomienia i dokonanych przez rzecznika czynności.

II. Działalność rzeczników² dyscypliny finansów publicznych właściwych w sprawach rozpoznawanych przez regionalne komisje orzekające przy regionalnych izbach obrachunkowych oraz resortowe komisje orzekające przy ministrach kierujących działem lub działami administracji rządowej.

1. Działalność rzeczników dyscypliny w 2010 roku

Sprawy do rozpoznania w okresie sprawozdawczym

Według stanu na 31 grudnia 2010 r., funkcję rzeczników dyscypliny finansów publicznych, właściwych w sprawach rozpatrywanych przez Wspólną Komisję

² dane dotyczące rzeczników obejmują również zastępców rzeczników

Orzekającą, Komisję Orzekającą przy Szefie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, resortowe komisje orzekające działające przy ministrach kierujących działem lub działami administracji rządowej oraz regionalne komisje orzekające działające przy regionalnych izbach obrachunkowych pełniło 35 osób. Byli to: rzecznik przy Wspólnej Komisji Orzekającej, rzecznik przy Szefie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, 17 rzeczników właściwych w sprawach rozpatrywanych przez resortowe komisje orzekające oraz 16 rzeczników właściwych w sprawach rozpatrywanych przez Regionalne Komisje Orzekające przy Regionalnych Izbach Obrachunkowych. Zgodnie ze stanem na dzień 31 grudnia 2010 r., funkcję zastępców wymienionych rzeczników dyscypliny finansów publicznych pełniło 57 osób, z czego 23 osoby pełniły funkcję zastępców rzeczników właściwych w sprawach rozpatrywanych przez: Wspólną Komisję Orzekającą, Komisję Orzekającą przy Szefie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów oraz Resortowe Komisje Orzekające, natomiast 34 osoby pełniły funkcję zastępców rzeczników właściwych w sprawach rozpatrywanych przez Regionalne Komisje Orzekające .

Zgodnie z art. 57 ustawy, rzecznicy dyscypliny finansów publicznych są organami właściwymi do prowadzenia postępowania wyjaśniającego w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych oraz wypełniania funkcji oskarżyciela w pierwszej instancji. Rzecznicy - na podstawie otrzymanego zawiadomienia o ujawnionych okolicznościach wskazujących na naruszenie dyscypliny finansów publicznych – podejmują czynności sprawdzające w celu stwierdzenia, czy istnieją podstawy do wszczęcia postępowania wyjaśniającego. Po zakończeniu czynności sprawdzających (w terminie nie dłuższym niż 60 dni lub w terminie wyznaczonym przez Głównego Rzecznika), rzecznicy wydają postanowienia o wszczęciu postępowania wyjaśniającego lub jego odmowie, jeżeli stwierdzą wystąpienie okoliczności wymienionej w art. 78 ust. 1 ustawy. Jeżeli w trakcie prowadzonego postępowania wyjaśniającego potwierdzą się zarzuty naruszenia dyscypliny finansów publicznych, rzecznicy występują do właściwych komisji orzekających z wnioskami o ukaranie.

Na początku okresu sprawozdawczego u rzeczników dyscypliny finansów publicznych i ich zastępców właściwych w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych rozpoznawanych przez regionalne komisje orzekające przy regionalnych izbach obrachunkowych, resortowe komisje orzekające przy właściwych ministrach, Komisję Orzekającą przy Szefie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów oraz Wspólną Komisję Orzekającą powoływaną przez Prezydenta RP, na rozpoznanie oczekiwały 743 zawiadomienia o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych, które wpłynęły do rzeczników dyscypliny przed 1 stycznia 2010 r., z tego u rzeczników właściwych w sprawach rozpoznawanych przez regionalne komisje orzekające 520 zawiadomień, a u rzeczników właściwych w sprawach rozpoznawanych przez resortowe komisje

orzekające – 223 zawiadomienia. W okresie sprawozdawczym rzecznicy otrzymali 3289 nowych zawiadomień o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych, tj. o 680 więcej niż w 2009 r. co stanowi wzrost o 26%. Z tej liczby, do rzeczników właściwych w sprawach rozpoznawanych przez regionalne komisje orzekające wpłynęły 2815 zawiadomienia, tj. o 742 więcej niż w 2009 r., co stanowi wzrost liczby nowych zawiadomień o 35,8% w stosunku do roku 2009, a do rzeczników właściwych w sprawach rozpoznawanych przez resortowe komisje orzekające – 474 zawiadomienia, co z kolei stanowi spadek wpływu nowych zawiadomień, w stosunku do 2009 r., o 11%.

Znaczna część otrzymanych przez rzeczników zawiadomień wymagała uzupełnienia materiału dowodowego. To właśnie obowiązek zebrania niebudzącego wątpliwości, kompletnego materiału dowodowego (w szczególności konieczność sprawdzenia lub uzupełnienia faktów podanych w zawiadomieniu w celu ustalenia wszelkich okoliczności sprawy) był główną przyczyną występowania do Głównego Rzecznika z wnioskami o przedłużenie terminu zakończenia czynności sprawdzających oraz z wnioskami o przedłużenie terminu zakończenia postępowania wyjaśniającego.

Dane liczbowe odnośnie do zarządzeń o przedłużeniu terminu przedstawione zostały w pierwszej części sprawozdania.

Postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego

W wyniku przeprowadzenia czynności sprawdzających rzecznicy wydają lub postanowienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego lub postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego. W 2010 r. rzecznicy wydali 2176 postanowień o wszczęciu postępowania wyjaśniającego, tj. o 200 postanowień więcej niż w 2009 r. co stanowi wzrost liczby wszczętych postępowań wyjaśniających o 10,1% w stosunku do poprzedniego okresu sprawozdawczego oraz 1277 postanowień o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego, tj. o 301 postanowień więcej niż w 2009 r. (co stanowi wzrost postanowień o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego o 30,8% w stosunku do 2009 r.). W 2010 r. rzecznicy dyscypliny odmówili wszczęcia postępowania wyjaśniającego odnośnie do 2226 naruszeń dyscypliny finansów publicznych stanowiących przedmiot złożonych zawiadomień, z tego 1706 rozstrzygnięć wydali rzecznicy właściwi w sprawach rozpatrywanych przez regionalne komisje orzekające, a 520 - rzecznicy właściwi w sprawach rozpatrywanych przez resortowe komisje orzekające. Z 2226 rozstrzygnięć³ (dotyczących poszczególnych naruszeń) odmawiających wszczęcia postępowania wyjaśniającego - 1212 zostało podjętych ze względu na znikomą szkodliwość naruszenia dyscypliny dla finansów publicznych, 420 ze względu

3 postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego może dotyczyć więcej niż jednego naruszenia; w stosunku do każdego naruszenia rzecznik wydaje osobne rozstrzygnięcie;

na brak znamion naruszenia dyscypliny finansów publicznych, a 141 ze względu na przedawnienie karalności.

Z analizy postanowień o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego ze względu na znikomą szkodliwość naruszenia dla finansów publicznych wynika, iż rzecznicy dyscypliny, wydając te postanowienia, kierowali się kryteriami określonymi w ustawie. Uwzględniali przy tym wagę naruszonych obowiązków, których niedopełnienie doprowadziło do naruszenia dyscypliny finansów publicznych w jednostce. Przy dokonywaniu oceny istotne było, czy naruszenia dyscypliny wystąpiły jednorazowo i czy po ich zaistnieniu podjęto działania celem usunięcia ich negatywnych skutków oraz czy zastosowano środki mające wyeliminować podobne naruszenia w przyszłości. Rzecznicy kierowali się także wielkością spowodowanego uszczerbku dla finansów publicznych. Ponieważ, zgodnie z art. 26 ustawy, nie stanowią naruszeń dyscypliny finansów publicznych działania lub zaniechania skutkujące przekroczeniem uprawnień do wydatkowania środków publicznych, do zaciągania zobowiązań lub niewykonania zobowiązań w kwocie nieprzekraczającej w roku budżetowym łącznie przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego, naruszenia dyscypliny finansów publicznych z niewielkim przekroczeniem tej kwoty, uznawane były za znikomo szkodliwe dla finansów publicznych. Rzecznicy dyscypliny uznawali również znikomą szkodliwość niektórych naruszeń dyscypliny finansów publicznych polegających na nieterminowym wykonywaniu niektórych obowiązków nałożonych na jednostki sektora finansów publicznych, w tym zwłaszcza nieprzekazywaniu w terminie sprawozdań budżetowych (z wykonania procesów gromadzenia środków publicznych i ich rozdysponowania) lub nieterminowym przekazywaniu do budżetu pobranych dochodów należnych Skarbowi Państwa lub jednostce samorządu terytorialnego – w sytuacji, gdy opóźnienia wykonaniu obowiązków ograniczały się do krótkiego okresu. Za znikomą szkodliwością naruszeń dyscypliny finansów publicznych przemawiały, oprócz niewielkich kwot uszczuplonych środków publicznych oraz nieznacznych przekroczeń terminów, również szczególne okoliczności, w których doszło do naruszeń dyscypliny finansów publicznych, często mające obiektywny lub losowy charakter. Również dążenie kierowników i pracowników jednostek sektora finansów publicznych do naprawienia powstałych szkód i przywrócenia ładu finansów publicznych po zaistniałym jego naruszeniu miało wpływ na ostateczną ocenę dokonaną przez rzeczników dyscypliny.

Postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego ze względu na przedawnienie karalności

Główny Rzecznik przeanalizował postanowienia rzeczników o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego, w zakresie terminowości załatwiania

spraw przez rzeczników. Dokładnej analizie przez Głównego Rzecznika poddana została przede wszystkim ta grupa postanowień, w której przesłanką odmowy wszczęcia postępowania wyjaśniającego było przedawnienie karalności. Do Głównego Rzecznika w 2010 r. zostało przekazanych przez rzeczników dyscypliny 107 postanowień zawierających jedno lub więcej rozstrzygnięć o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego ze względu na przedawnienie karalności. Przeprowadzono analizę odnośnie do terminowości rozpoznawania przez rzeczników spraw zakończonych rozstrzygnięciem o przedawnieniu. Jako podstawę przyjęto ocenę terminu (daty) zawiadomienia w odniesieniu do czasu, jaki upłynął od tej daty do terminu przedawnienia, przy czym jeżeli postanowienie dotyczyło więcej niż jednego zarzutu naruszenia dyscypliny finansów publicznych, pod uwagę była brana najpóźniejsza data przedawnienia. W 50 przypadkach zawiadomienia o ujawnionym naruszeniu dyscypliny finansów publicznych zostały przekazane przez zobowiązane do tego podmioty do rzeczników dyscypliny po terminie przedawnienia karalności, w 2 przypadkach pozostało 15 dni do upływu terminu karalności, w 8 przypadkach – 30 dni, a w 17 przypadkach – 60 dni. Biorąc pod uwagę 60-dniowy termin na przeprowadzenie przez rzecznika czynności sprawdzających, łącznie 77 zawiadomień dotyczyło spraw, w zakresie których rzecznik nie miał możliwości ich merytorycznego rozpoznania. W pozostałych 30 przypadkach terminy przedawnienia od daty zawiadomienia pozwalały na przeprowadzenie czynności sprawdzających (terminy te wynosiły: do 90 dni – 2 zawiadomienia, do 6 miesięcy – 8 zawiadomień, do 1 roku – 11 zawiadomień i powyżej 1 roku – 9 zawiadomień).

Poniższe zestawienie przedstawia liczbę spraw przedawnionych, które rzecznicy mogli rozpoznać merytorycznie, wraz ze wskazaniem rzeczników dyscypliny rozpatrujących te sprawy:

Rzecznik dyscypliny	do 90 dni	do 6 m-cy	do 1 roku	powyżej 1 roku	Razem
<i>RIO Warszawa</i>	1	7	5	5	18
<i>RIO Katowice</i>	1	-	2	-	3
<i>Ministerstwo Środowiska</i>	-	1	1	-	2
<i>Ministerstwo Zdrowia</i>	-	-	3	4	7
Razem	2	8	11	9	30

Do niewydania postanowień o wszczęciu albo odmowie wszczęcia postępowania przed upływem terminu przedawnienia karalności mogły przyczynić się m.in. złożony charakter rozpoznawanych spraw oraz, w

niektórych przypadkach, znaczna liczba spraw pozostających do załatwienia przez rzeczników.

Główny Rzecznik, poddając analizie postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego, przekazane przez rzeczników na podstawie art. 187 ust. 2 ustawy, zwracał również uwagę na poprawność formalną wydanych postanowień, a także na zapis art. 99 ustawy, który wprowadza wyjątek od zasady działania rzecznika na podstawie i w ramach zawiadomienia o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych, dający rzecznikowi możliwość rozszerzenia zarzutów wobec osoby, która nie była wymieniona w zawiadomieniu lub w zakresie czynu, którego nie wymieniono w zawiadomieniu. Główny Rzecznik zwracał również uwagę rzecznikom na konieczność dotrzymywania terminów prowadzonych czynności sprawdzających i postępowań wyjaśniających, a w przypadku niemożności dotrzymania terminów instrukcyjnych, wyznaczonych ustawą o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, wskazywał na bezwzględną konieczność występowania z wnioskami o przedłużenie terminu na zakończenie prowadzonych przez nich czynności sprawdzających i postępowań wyjaśniających. Zalecił równocześnie, aby we wnioskach tych rzecznicy wskazywali termin przedawnienia orzekania w sprawach.

Główny Rzecznik wskazywał również na podnoszenie argumentu, dotyczącego braku przedłużenia terminu przez Głównego Rzecznika, przez pełnomocników procesowych osób obwinionych w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych, zawisłych przed Główną Komisją Orzekającą lub sądem administracyjnym.

Postanowienia o wszczęciu postępowania wyjaśniającego

W wyniku przeprowadzonych postępowań wyjaśniających rzecznicy dyscypliny finansów publicznych albo umarzają postępowanie wyjaśniające (gdy zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 78 ust. 1 ustawy) albo wnoszą wniosek o ukaranie. W 2010 r. rzecznicy wydali **1095** postanowień o umorzeniu postępowania wyjaśniającego, tj. 251 postanowień więcej niż w 2009 r., co stanowi wzrost o 29,7 % w stosunku do poprzedniego okresu sprawozdawczego. Z liczby 1095 postanowień o umorzeniu postępowania: 877 postanowień wydali rzecznicy właściwi w sprawach rozpoznawanych przez regionalne komisje orzekające a 218 postanowień wydali rzecznicy właściwi w sprawach rozpoznawanych przez resortowe komisje orzekające. Na zwiększenie liczby wydanych przez rzeczników dyscypliny postanowień o umorzeniu postępowania wyjaśniającego mogło mieć wpływ kilka czynników. Zaliczyć do nich można zwiększenie ogólnej liczby rozpatrywanych w okresie sprawozdawczym spraw, jak też wydawanie postanowień o wszczęciu postępowania wyjaśniającego przy zagrożeniu przedawnieniem ze względu na bliski upływ terminu karalności

(działanie takie pozwalało wydłużyć rzecznikowi dyscypliny termin do wniesienia wniosku o ukaranie o 2 lata zgodnie z art. 38 ustawy). Jeśli w wyniku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego nie zostały potwierdzone zarzuty wobec osoby, w stosunku do której zostało ono wszczęte postępowanie wyjaśniające, należało takie postępowanie umorzyć.

Z dniem 1 stycznia 2010 r., ustawą z dnia z 27 sierpnia 2009 r. przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1241) dokonane zostały zmiany przepisów ustawy, określających przedmiotowe znamiona naruszenia dyscypliny finansów publicznych, w tym odnośnie do rozszerzenia odpowiedzialności za naruszenie polegające na nieterminowym przekazywaniu sprawozdania z wykonania procesów gromadzenia środków publicznych i ich rozdysponowania. Znaczny wzrost liczby zawiadomień o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych dotyczył naruszeń dyscypliny finansów publicznych, wiążących się z wykonywaniem obowiązków jednostek sektora finansów publicznych, w szczególności jednostek samorządu terytorialnego, w zakresie terminowego przekazywania sprawozdań. Wprowadzenie tego przepisu ujawniło znaczną skalę niewywiązywania się z obowiązku przekazania sprawozdań w obowiązujących terminach, co skutkowało tak zwiększeniem liczby zawiadomień, jak i zwiększeniem liczby postanowień o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego ze względu na znikomą szkodliwość naruszenia dyscypliny finansów publicznych. Główny Rzecznik, biorąc pod uwagę funkcję prewencyjną prowadzonych przez rzeczników dyscypliny postępowań, zalecił rzecznikom dyscypliny wnikliwe analizowanie poszczególnych przypadków niewywiązywania się z obowiązku przekazania sprawozdania w terminie. Podkreślił przy tym, że przedmiotowe zaniechanie nie powoduje wprawdzie uszczerbku dla finansów publicznych, ale przestrzeganie terminów składania sprawozdań jest bardzo istotne z punktu widzenia zapewnienia bieżącej informacji o sytuacji finansowej jednostek sektora finansów publicznych. Główny Rzecznik wskazał, że przy ocenie szkodliwości zaniechania terminowego przekazania sprawozdania budżetowego należy brać pod uwagę, czy miało ono charakter jednorazowy czy systematyczny i jaka była długość opóźnienia.

Wnioski o ukaranie

Rzecznicy dyscypliny finansów publicznych wnieśli w 2010 r. 1148 wniosków o ukaranie (o 56 wniosków mniej niż w 2009 r.) dotyczących 1319 osób⁴. Rzecznicy właściwi w sprawach rozpoznawanych przez regionalne komisje orzekające wystąpili z 965 wnioskami o ukaranie, a rzecznicy właściwi

⁴ część wniosków o ukaranie wniesionych w 2010 r. przez rzeczników dyscypliny finansów publicznych, jak i orzeczeń komisji orzekających wydanych w 2010 r. dotyczyła zawiadomień o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych, które wpłynęły w 2009 r.

w sprawach rozpoznawanych przez resortowe komisje orzekające - z 183 wnioskami o ukaranie.

W 2010 r. wobec 1404 osób zapadły rozstrzygnięcia w sprawach, w których rzecznik pełnił funkcję oskarżyciela. Spośród tych osób: 361 osób uniewinniono, 467 osobom przypisano odpowiedzialność ale odstąpiono od wymierzenia kary, 349 osób ukarano, zaś wobec 228 osób umorzono postępowanie.

W stosunku do 38 osób rzecznicy wnieśli odwołania do Głównej Komisji Orzekającej, w tym 28 odwołania wnieśli rzecznicy właściwi w sprawach rozpoznawanych przez regionalne komisje orzekające, a 10 odwołań rzecznicy właściwi w sprawach rozpoznawanych przez resortowe komisje orzekające.

Obciążenie rozpoznawanymi sprawami

Analiza sprawozdań rzeczników dyscypliny finansów publicznych wskazuje, że poszczególni rzecznicy dyscypliny nie są równomiernie obciążeni liczbą wpływających do nich zawiadomień. Zdecydowanie większą liczbę zawiadomień o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych otrzymują rzecznicy właściwi do spraw rozpatrywanych przez regionalne komisje orzekające, natomiast rzecznicy właściwi w sprawach rozpoznawanych przez resortowe komisje orzekające mają do rozpoznania znacznie mniej spraw. Widoczne są też dość duże różnice w obciążeniu sprawami w ramach tych dwóch grup rzeczników. W okresie sprawozdawczym, w grupie rzeczników właściwych w sprawach rozpatrywanych przez regionalne komisje orzekające największą liczbę spraw do rozpatrzenia miał rzecznik właściwy w sprawach rozpatrywanych przez Regionalną Komisję Orzekającą w Krakowie, do którego wpłynęło 405 nowych zawiadomień. Dla porównania do rzecznika dyscypliny finansów publicznych właściwego w sprawach rozpatrywanych przez Regionalną Komisję Orzekającą w Opolu w okresie sprawozdawczym wpłynęło 65 nowych zawiadomień. Zróżnicowanie liczby wpływających zawiadomień dotyczy także rzeczników właściwych w sprawach rozpatrywanych przez resortowe komisje orzekające. Rzecznik właściwy w sprawach rozpatrywanych przez Resortową Komisję Orzekającą przy Ministrze Rozwoju Regionalnego w okresie sprawozdawczym otrzymał 4 zawiadomienia, natomiast rzecznik właściwy w sprawach rozpatrywanych przez Resortową Komisję Orzekającą przy Ministrze Spraw Wewnętrznych - 119 nowych zawiadomień, a rzecznik właściwy w sprawach rozpatrywanych przez Resortową Komisję Orzekającą przy Ministrze Sprawiedliwości - 113 nowych zawiadomień. Zasadniczo jednak, do rzeczników właściwych w sprawach rozpatrywanych przez resortowe komisje orzekające wpłynęło w 2010 r. mniej nowych zawiadomień, niż do poszczególnych rzeczników właściwych w sprawach rozpatrywanych przez regionalne komisje orzekające.

Szczegółowe dane liczbowe dotyczące działalności rzeczników dyscypliny finansów publicznych w 2010 r. przedstawiono w tabelach stanowiących załączniki do niniejszego sprawozdania.

2. Analiza terminowości prowadzenia spraw przez rzeczników dyscypliny finansów publicznych w latach 2007 - 2009

W 2010 r. Główny Rzecznik zwrócił się do rzeczników dyscypliny finansów publicznych o przekazanie informacji o terminach rozpoznania zawiadomień złożonych w latach 2007 – 2009. W badanym okresie rzecznicy otrzymali łącznie 7915 zawiadomień o ujawnionym naruszeniu dyscypliny finansów publicznych – rzecznicy „regionalni” (właściwi w sprawach rozpoznawanych przez komisje orzekające przy RIO) – 6293 zawiadomień, a rzecznicy „resortowi” (właściwi w sprawach rozpoznawanych przez komisje przy ministrach Szefie Kancelarii Prezydenta oraz szefie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów) – 1622 zawiadomienia. Zebrane zostały informacje odnośnie do każdego rozpoznawanego przez rzecznika dyscypliny zawiadomienia, w tym terminu otrzymania zawiadomienia oraz terminów wydawanych przez rzecznika rozstrzygnięć w zakresie prowadzonej sprawy (odpowiednio: terminu wydania postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania lub o wszczęciu postępowania, terminu umorzenia wszczętego postępowania lub terminu wniesienia wniosku o ukaranie). Na podstawie informacji przekazanych przez rzeczników dyscypliny została przeprowadzona analiza odnośnie do terminów rozpoznawania otrzymanych zawiadomień oraz analiza wywiązywania się z obowiązku składania przez rzeczników dyscypliny wniosków o przedłużenie terminu zakończenia czynności sprawdzających albo postępowania wyjaśniającego oraz respektowania terminu, określonego przez Głównego Rzecznika.

Terminowość prowadzonych czynności sprawdzających

W badanym okresie rzecznicy dyscypliny zakończyli czynności sprawdzające w odniesieniu do 57,4 % zawiadomień w terminie 60 dni od dnia otrzymania zawiadomienia (resortowi – 55,5 %, regionalni – 57,9 %); w terminie od 60 do 120 dni – 28,3% zawiadomień (resortowi – 23,2 %, regionalni 29,6 %), w terminie od 120 dni do roku – 11,8 % zawiadomień (resortowi – 15,2 %, regionalni – 10,9 %) natomiast w terminie dłuższym niż 1 rok – 2,5 % zawiadomień (resortowi - 6 %, regionalni – 1,5%).

Analiza pokazała, że przeciętnie czynności sprawdzające były prowadzone przez rzeczników dyscypliny w terminach zadowalających (do 120 dni zostały zakończone czynności odnośnie 87,5% zawiadomień);

Pomiędzy poszczególnymi rzecznikami dyscypliny wystąpiło natomiast duże zróżnicowanie, którego nie da się wytłumaczyć wyłącznie liczbą prowadzonych spraw. Najwięcej przypadków długotrwałego rozpoznawania zawiadomień (powyżej 1 roku) odnotowano u następujących rzeczników: przy Ministrze Środowiska (30,7 % zawiadomień), Ministrze Zdrowia (23,8% zawiadomień), Ministrze Infrastruktury (9,3% zawiadomień), Ministrze Obrony Narodowej (9,0% zawiadomień) oraz przy: RIO w Zielonej Górze (11,5% zawiadomień) i RIO w Warszawie (7,7% zawiadomień).

Należy jednak podkreślić, że relatywnie długi okres prowadzenia czynności sprawdzających, czy też postępowań wyjaśniających mógł w wielu przypadkach odzwierciedlać różnice w stopniu złożoności spraw, co nie zostało uwzględnione w badaniu ankietowym.

Terminowość prowadzonych postępowań wyjaśniających:

Na podstawie zawiadomień otrzymanych w latach 2007 – 2009 (ogółem 7 915) rzecznicy dyscypliny wszczęli 5 439 postępowań wyjaśniających (resortowi – 811 postępowań, regionalni – 4 628 postępowań). W terminie do 30 dni rzecznicy dyscypliny zakończyli 47,9% wszczętych postępowań (resortowi – 47,7%, regionalni 47,9 %), w terminie od 30 do 60 dni - 31,7% postępowań (resortowi - 25,4 %, regionalni - 32,8 %), a w terminie powyżej 60 dni zakończyli (lub nadal prowadzili) - 20,4% wszczętych postępowań (resortowi – 26,9%, regionalni 19,3%).

Analiza pokazała, że przeciętnie terminy prowadzonych czynności wyjaśniających były zadowalające (do 60 dni zakończono czynności w 79,6% postępowaniach).

Ujawniły się jednak duże różnice pomiędzy poszczególnymi rzecznikami. Powyżej przeciętnej (przyjętej na poziomie 20% wszczętych postępowań) prowadzenie postępowania wyjaśniającego dłużej niż 60 dni wykazali rzecznicy przy Ministrach: Finansów, Infrastruktury, Pracy i Polityki Społecznej, Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Sportu i Turystyki, Spraw Wewnętrznych i Administracji, Spraw Zagranicznych, Środowiska i Zdrowia i Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Kancelarii Prezydenta oraz przy RIO: Katowice, Łódź, Rzeszów, Warszawa, Wrocław i Zielona Góra.

Składanie wniosków o przedłużenie terminu oraz przestrzeganie terminu wyznaczonego przez Głównego Rzecznika

Analizę przeprowadzono na podstawie danych za lata 2007 – 2009. Zgodnie z terminami wyznaczonymi przez Głównego Rzecznika zakończono czynności sprawdzające w 400 sprawach (resortowi – 110 i regionalni – 290) oraz postępowanie wyjaśniające w 241 sprawach (resortowi – 65, regionalni – 176). Z uchybieniem terminu wyznaczonego przez Głównego Rzecznika prowadzono:

czynności sprawdzające w 132 sprawach (resortowi – 34, regionalni – 98), postępowanie wyjaśniające w 80 sprawach (resortowi – 13, regionalni – 67). Rzecznicy nie występowali z wnioskiem o przedłużenie terminu odnośnie prowadzonych czynności sprawdzających, z uchybieniem 60 dniowego terminu, w 1116 sprawach (resortowi – 388, regionalni – 728) oraz postępowania wyjaśniającego z uchybieniem 30 dniowego terminu na jego zakończenie w 1056 sprawach (resortowi – 181, regionalni – 875).

Analiza pokazała, że w badanym okresie nie był przez rzeczników dyscypliny właściwie wykonywany obowiązek składania wniosków do Głównego Rzecznika o przedłużenie terminu, czy to na prowadzenie czynności sprawdzających, czy też postępowania wyjaśniającego, a także naruszane były terminy wyznaczone przez Głównego Rzecznika. Występowało duże zróżnicowanie pomiędzy poszczególnymi rzecznikami. Znaczną liczbę przypadków nieprzestrzegania obowiązku występowania o przedłużenie terminów odnotowano u następujących rzeczników działających przy: Ministrze Obrony Narodowej (czynności sprawdzające 110, postępowanie wyjaśniające – 22), Kancelarii Prezesa Rady Ministrów – odpowiednio 86 i 45 spraw, Ministrze Spraw Wewnętrznych i Administracji – 58 i 40 spraw, Ministrze Środowiska – 45 i 17 spraw, Ministrze Zdrowia – 49 i 18 spraw, RIO Katowice – 260 i 179, RIO Kraków – 35 i 84, RIO Łódź – 126 i 123 sprawy, RIO Poznań – 80 i 98 spraw, RIO Rzeszów – 35 i 57 spraw, RIO Warszawa – 53 i 89 spraw, RIO Wrocław – 37 i 122 spraw, RIO Zielona Góra – 63 i 47 spraw.

Obowiązki w przedmiotowym zakresie prawie w 100% wykonali natomiast rzecznicy przy: RIO Opole, RIO Gdańsk, RIO Olsztyn, Ministrach: – Sprawiedliwości, Sportu i Turystyki, Skarbu Państwa, Rozwoju Regionalnego, Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Szefie Kancelarii Prezydenta.

Wyniki przeprowadzonego badania ankietowego oraz wpływające z niego wnioski Główny Rzecznik przedstawił na spotkaniu z rzecznikami dyscypliny w październiku 2010 r. W szczególności zobowiązał rzeczników dyscypliny do przestrzegania terminów określonych w ustawie, pomimo ich instrukcyjnego charakteru, oraz wywiązywania się z obowiązku składania uzasadnionych wniosków o przedłużenie terminu zakończenia czynności sprawdzających albo postępowania wyjaśniającego.

GŁÓWNY RZECZNIK
Dyscypliny Finansów Publicznych
Wiesław Szczuka

Załączniki:

1. Zbiorcze sprawozdanie z działalności rzeczników dyscypliny finansów publicznych właściwych w sprawach rozpatrywanych przez regionalne komisje orzekające przy regionalnych izbach obrachunkowych w 2010 r.
2. Zbiorcze sprawozdanie z działalności rzeczników dyscypliny finansów publicznych właściwych w sprawach rozpatrywanych przez resortowe komisje orzekające w 2010 r.
3. Zbiorcze sprawozdanie z działalności rzeczników dyscypliny finansów publicznych właściwych w sprawach rozpatrywanych przez regionalne i resortowe komisje orzekające w 2010 r.
4. Analiza terminów rozpoznawania zawiadomień w latach 2007 – 2009.
5. Informacja o działalności Głównego Rzecznika w 2010 r.